

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 4 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 22. marca. [Izv. dop.]

—j—. Nisem se motil v svoji prognozi gledé zanimivosti, ali bolje rečeno nezanimivosti današnje seje. Pred počitnicami postaja zbornica vedno nekako apatična ter se vsled tega rada izogiblje vsaki intenzivnejši razpravi, zlasti če je dnevni red sestavljen iz takih predmetov, kakor denašnji. Začetkom seje se je sicer pripetila neka epizoda, pomenljiva vsled tega, ker se je desnica jedenkrat ločila v vprašanji sicer podrejene važnosti. Gospodska zbornica je namreč nekoliko predrugačila zakon, kateri dovoljuje odpis zemljišnega davka pri posestnikih, prizadetih po elementarnih nezgodah. Poslanec Zeithammer nasvetuje, naj se odsek takoj danes zbere ter tekom 24 ur poroča o tej stvari. Sturm mu ugovarja, češ, zakon je prevažen, da bi umestno bilo, o njem razpravljati v zadnji seji. Pri glasovanji dvignejo se za Zeithammerjev predlog le njegovi češki tovariši, potem Hohenwartov in Liechtensteinov klub ter nekoliko poslancev na skrajni levici, Poljaci pa so glasovali z nemško opozicijo, in vsled tega se je Zeithammerjev predlog odklonil s 91 proti 108 glasom. Posebnih posledic to baje ne bode imelo!

Ministerski prvosednik odgovarja na Weitlofovo interpelacijo, poudarjajoč, da se vlada resno bavi z vprašanjem o praktični izpeljavi zakona o delavskem zavarovanji ter obljubi, da se dotične izvršilne odredbe objavijo takoj 2. aprila, kakor hitro zakon zadobi svojo pravno veljavnost. Min. Falkenhayn rešil je interpelacijo poslanca Reicherja o moki, koja se iz cesarstva uvaža v Bosno. Interpelant je trdil, da se pri importu zahteva ogersko finančno znamko, minister je to odločno zanimal.

Poslanec Exner poroča o zakonu, s kojim se uvedejo prisilne poskušnje pri izdelovanji strelnega orožja. Take obligatorične poskušnje vrše se že več stoletij v Belgiji, in zlasti po tej napravi povzdignila se je ta obrtna stroka v belgijskem kraljestvu na svojo sedanjo izredno stopnjo. Obrtni odsek, zastopan po svojem poročevalci, priporoča tedaj načrt postave, vsled katere bode vsak puškar odselej zavezan, da izdelano svojo strelno orožje poskušnji podvrže na kakem državnem poskuševalnem

uradu. Zakon obvelja po kratki in nezanimivi debati v drugem in tretjem branji.

Druga točka dnevnega reda je zopet jedenkrat, dasi le rahlo, opominala državno zbornico, da živimo v dobi krutega militarizma, kojemu država žrtvuje najboljše svoje sile. Lani dovolil je državni zastop, kateremu sigurno nihče ne more odrekati izredne darežljivosti nasproti vojaški upravi in njenim zahtevam, kredit 12 milijonov ministerstvu za deželno brambo, večinoma s tem namenom, da se s tem kreditom pokrijejo troški, prouzročeni po zalogah brambovske oprave in orožja. Ali zaloge morajo biti ohranjene v primernih magazinih! Ker takih dosihmal nimamo, pomagati si hoče država s tem, da proda nekoliko posestva, katero pripada državnim lastninam, ter s kupilom omisli si potrebne shrambe. Zbornica temu pritrdi brez debate.

Imenom budgetnega odseka poroča Zeithammer o nakupu državnega poslopja za Brnsko obrtno šolo s češkim učnim jezikom. Poslanec Mathon toplo priporoča predlog budgetnega odseka, župan Brnski, Winterholer, sicer ni ugovarjal, pač pa je naučnega ministra opozarjal, naj se ozirati blagovoli tudi na prostore nemške obrtne šole v Brnu, kateri po njegovem mnenji nikakor ne zadostujejo. Tudi ta zakon obvelja brez debate.

Poročilo gospodarstvenega odseka o mejni pogodbi z Rumunijo, in pogodba sama sprejemate se brez ugovora, tudi o carinskem postopanju s praznimi lesenimi petrolejskimi sodi ni bilo posebne debate. Več govoričenja prouzročila je potrditev Heinrichove volitve. Poslanec Heinrich uživa skrajno nemilost čestite manjšine; vsled tega je bilo za naprej gotovo, da se bode levica pretivila njegovi verifikaciji. Stvarnega povoda pač ni imela, Heinrich bil je sicer izvoljen le z 2 glasoma večine, ali dokazanih nepravilnostij pri njegovi volitvi vender-le ni bilo. Težko je bilo tedaj ugovarjati veljavnosti njegove volitve. Nehvaležno to nalogo prevzel je gospod Plener, kateri je o tem predmetu nič manj nego trikrat govoril. Zavračala sta ga Čeha Pleva in Widersperg. Poročevalec Lienbacher govoril je, priporočajoč Heinrichovo volitev visoki zbornici v potrditev, kratko sicer, toda prav zasoljeno proti Plenerju. Zastopnik Hebske trgovinske zbornice bil je namreč toliko uljuden nasproti Heinrichu, da mu je celo dober svet bil pri-

voščil. Dejal je namreč, če je Heinrichova volitev v istini tako pravilno se vršilo, kakor to trdijo zagovorniki njegovi in če je v istini večina volilcev ga izbrala svojim zastopnikom, potem — odloži naj mandat ter naj z nova se dá voliti v istem okraji! Velikodušnemu svetovalcu odgovori Lienbacher: „Sami pri sebi začnite, častiti gospodje!“ Kavstična opazka poročevalčeva uzbudila je glasen smeh med desničarji, umeli so njeno „pointe“ in hitro čuli so še glasovi: „Auspitz, Auspitz, Auspitz!“ Je pač res, na vemo, če bi Heinrich, poslušajoč se Plenerjevega dobrega sveta, še jedenkrat posedal mej državnimi poslanci, to pa vemo natančno, da bi Plenerjev pobočnik Auspitz v istem slučaju če bi še težil po parlamentarnem gibanji v državnozborski palači slasti uživati moral — z državnozborske galerije?

Večina je potrdila Heinrichovo volitev, potem je predsednik zaključil denašnjo sejo, predzadnjo pred velikonočnimi počitnicami.

Slavnosti Djakovske.

(Dalje.)

Ko je govornik izrekel besede: „Vi Ste svojemu narodu dali, kar dajo drugim narodom cesarji in kralji“ zalile so vladiki solze oči in začel so je glasno ihteti. Ginjeno zahvalil se je odposlanstvu, objemši vse tri člene njegove in prosil je naznani mestnemu zastopu Ljubljanskemu, da je ponosen na častno meščanstvo slovenske prvololnice in da bode za srečo in blagor Ljubljane in njenega prebivalstva vedno obračal se v molitvah k Bogu. Prosil je tudi sporočiti vsemu narodu slovenskemu, da ga ljubi in blagoslovlja iz vsega sveca.

Na to stopil je predenj dr. Ivan Marolt, zastopnik akademičnega društva „Slovenije“ na Dunaji, ter spregovoril:

„Prevzvišeni gospod!

Akademičnemu društvu „Slovenija“ na Dunaji poslali ste na njeno častitko dvoje pisem v katerih z Vam prirojeno gorečnostjo slovensko dijaštvo učite, kako da mora delovati, da dano mu nalogo pošteno reši. Društvo, preradostno presenečeno na tem znamenji Vaše naklonjenosti, zahvaljuje se Vam najsrčnejše, pisma pa hrani kot svoje najdražje dokumente v svojem arhivu.

Ker našemu društvu po njegovih pravilih ni

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Preteklo nedeljo bilo je pravo novembersko vreme, nebo svinčeno — dolgočasno, deževno, kakor včasih v Londonu, ko se Albijona plavolasih sinov poprijemlje obligatni „spleen“, da potem zbok same razmišljenosti polože svoj paletot na divan, samega sebe pa obesijo na prvi klin.

Ker tako obešanje v nas še ni modérno, zašel sem v svoji razmišljenosti na ljudski shod v Šrajnerjevi pivarni na sv. Petra cesti iskajoč zabave. A slabo sem naletel. Shod bil je sicer jako mnogoštevilen, a govori, govori... „Infandum regina iubes renovare dolorem.“ V zloglasnem gorenjo-štajerskem narečji sestavljeni govori bili so brez prave logike, brez popra, stavki začeli so skoro vsi z besedo „indem“, mej stavki pa se je stereotipno ponavljala beseda „kurzum“, vse bilo pa je v skrajno slabi nemščini. Kljub vnebokričeči nemščini, ali če hočete švabščini, pa Bog ne daj, da bi bil kdo rabil

besedo „Gegenprobe“. To bi bila grehota „Gegenstimmen“ se reče, in beseda ta rabila se je tako dosledno, kakor da bi shodu predsedoval mojster vseh puristov, pruski „Generalpostmeister“ v Stephan sam.

Dočim so se besedi „Gegenprobe“ z ganljivo vestnostjo izogibali, pa za besedo „bourgeoisie“ neso imeli nikacega nadomestila. Rabila se je pogosto, a izgovarjala trdovratno z „burkezi“. To mi je bilo pa dovolj. Želeč, da bi ta beseda nad črko z dobila potrebne rožičke, Graška govornika pa s tem svoj naslov, kateri jima „ne bode odvet“, odkorakal sem v „Zvezdo“ kupit si zadnjo številko „Schulzeitunge“.

So v nas čudaki, ki „Laibacher Schulzeitung“ črté, kakor ščurka v juhi, ali kakor peklenšček blagoslovljeno vodo. Skesano tolčem na prsi, da sem bil nekda sam tak. Toda odkar sem nje urednika g. Simo prav spoznal, postal sem iz Savla Pavel. Blaženi pa preobrat pa se je pričel 1875. leta. Takrat prišel mi je pod palec listek „Am Wörther-See. Ein Landschaftsbild vom k. k. Bezirkschul-inspector Joh. Sima“, čegar začetek slóve tako:

„Das Land Kärnten ist gewiss ein schönes Land und dabei auch reich an Mannigfaltigkeit. Es hat nicht blös viele treuherzige „Diandlan“ und lustige, kreuzbrave „Buab'n“, sondern auf seinen Matten und Wegen wandeln auch zahlreiche Männleins und Weibleins mit Hügel und Hügelchens unter dem Kinne; und wenn dann nun diese Söhne und Töchter der Berge auch über Arions Talente zu verfügen haben, so singen sie recht fröhlich in die Welt hinein und die Sirenenlieder klingen oft so wunderlich, aber oft auch so „tschrepat“ wie hundert zerborstene Töpfe und das Kröpflein am Halse hüpf auf und hüpf nieder, wie ein venetianisches Paprikanuderl.“

Krasna ta dikcija me je kar omamila in ko sem nadalje čitajoč zadel še ob druge jednako duhovite izraze, kakor n. pr. „Paternoster-Dreher“, obledel sem same zavisti, da je nemških sosedov jezik dobil tacega proroka, proti kateremu sta Schiller in Goethe vkupe le — muha. Od tedaj hlastno zauživam Simovega peresa proizvode, zato sem tudi preteklo nedeljo hotel kupiti „Schulzeitunge“ zadnji izvod.

dovoljeno imenovati Vas svojim častnim članom in Vam s tem spoštovanje in udanost na Dunaji živ-
čih slovenskih akademikov kazati, zatorej me je
pozvalo, da sem Vam tolmač njegovih čustev.

Prezvišeni! Slovensko dijaštvo, katero na
podlagi stavljenih si idealov z mladeniško nauduše-
nostjo po njih hrepeni, jemlje si vedno v svojem
delovanju uzorov, po katerih še ravna. In kje bi se
pač moglo boljši uzor pravega slovanskega rodo-
ljubja dobiti, kakor ga ima v Vas. Saj ste vendar
najlepša zvezda na obnebi slovanskemu, kolikor ga
je nam vidljivega.

Slovenski akademiki klanjajo se Vam danes
kot hvaležni otroci radujoč se z Vami in celim slo-
vanskim svetom današnjega praznika. Prosim Vas
pa, da blagovolite tudi nadalje ostati slovanski mla-
dini za svoje otroke skrben oče in njej tudi nade-
lje še svoje blahotnost ohraniti. Ona pak boče se
Vam hvaležno skazati s tem, da se marljivo priprav-
lja na delo, da bode vsak, kadar pride red tudi
nanj, na svojem mestu in da bode vsak vreden sin
majke Slave!

S tem kličem Vam iz srca vsega našega di-
jaštva, posebno pa še društvenikov Dunajske „Slo-
venije“:

Bog nam živi še dolgo let Vašo prevzvišenost!

Vladika odgovoril je po priliki takole:

„Lepa Vam hvala na Vašem čestitanju. Kakor
že večkrat zagotovim Vam tudi danes, da mi je
mladina vedno pri srci. Zlasti pa naj bodo akade-
miki, katere toliko resnega dela čaka, zagotovljeni
moje ljubavi do njih. Našim slovenskim bratom pa
kažite, da jim polagam na srce: Bodite tudi v na-
rodnem oziru vedno idealni. Če človek deluje na
podlagi idealov, deluje nekako v višjih sferah in
čuti se v svojem delovanju vzvišenega. Tudi ideali
so lahka podlaga realnemu delovanju. Jako sem
vesel, da se me mili moji Slovenci tako lepo spo-
minjate, tudi jaz se njih vedno spominjam v mo-
litvi, proseč Božjega blagoslova za-nje. Še jedenkrat
Lepa Vam hvala.

Za dr. Maroltom nastopila je deputacija Ljub-
ljanskega „Sokola“. Sokolovci: Hugo Turk, Ivan
Hribar in Ivan Soklič budili so vsled zale svoje
oprave splošno pozornost Djakovčanov in došlih tuj-
cev in čestitati je občnemu zboru društvenemu, da
si je z odposlanjem deputacije tako znamenito osvet-
lil lice. Vladika je vsacemu Sokolovcu takoj ko so
stopili predenj, podal prijazno roko. Nagovoril ga
je gosp. Hugo Turk takole:

„Vaša Prevzvišenost!

Čast mi je izrekati Vam po nalogu občnega
zboru telovadnega društva „Sokola“ najiskrenejša
čestitanja k prereditvi današnje slavnosti. Da ste
našemu društvu prvi in najodličnejši častni član, to
nam je v ponos in naj bode Vaša Prevzvišenost
prepričana, da ostanete „Sokolu“ pri njihovem de-
lovanju za narod vedno zvezda vodnika.

Bog živi Vašo Prevzvišenost!

Zahvaljuje se prosil je vladika, naj odpo-
slanstvo sporoči vsem členom društvenim njegovo
iskreno radost o tem, da so se ga spominjati bla-
govolili. Znano mu je, da gre „Sokolu“ velika za-
sluga za probujenje dobrega naroda slovenskega in
zato ga veseli, da se sme imenovati častnega člana
tega odličnega društva.

A nesem je dobil, kajti ob nedeljah se sploh
ne prodaje, ob delavnikih pa le tistim, ki prineso
„certificat“, katerega sta podpisala g. Sima sam,
ali pa njegov pobočnik g. Gerkman. Ta dva torej
stražita deviško „Schulzeitung“, da ne pride v ne-
prave roke, kar je tem potrebnije, ker se v Si-
movem glasilu nabajajo tudi kočljive stvari a la
„Ajiram Ylchuts“. Vsekako bilo bi umestno, da bi
se ta duševna straža javno označila ter pod mast-
nim napisom „Laibacher Schulzeitung“ naslikala gg.
Sima in Gerkman, jeden na levo, drugi na desno,
baš tako kakor običajni „Trafiktürken“. Občinstvo
bi po tem takoj znalo, kam se mu je obrniti.

Ker „Schulzeitunge“ nisem dobil, šel sem
svojo žalost poplakniti v kazinsko restavracijo. A
tudi ondu nisem vsega našel kakor nekdanj, zavlada-
la je tudi v teh svetih prostorih opasna razpr-
tija. Nekojim začela je presedati pretirana pruso-
filska agitacija in 13 (ominozno število!) turnarjev
je že nekda izstopilo iz društva, posebe pa so se v
restavraciji razdelili na tri „kampe“, katerih vsak
poseda pri posebni mizi. Ti razkolniki nadeli so si
jako romantična imena, imenujejo se namreč „Popo“,

Za slovenskimi odposlanstvi nastopala so od-
poslanstva Zagreba, Osjeka — rodnega mesta vlad-
ičinega —, Broda, Iloka, Djakovskih gospej in go-
spodičin — katere so slavljencu izročile dragocen
lovorov venec —, hrvatskega vseučilišča, jugoslo-
vanske akademije, „Hrvatske Matice“, „društva sv.
Jeromina“, odvetniške zbornice Zagrebške, Djakov-
skega gasilnega društva in konečno uradnikov vlad-
iške graščine.

Ko je vladika po pozdravu vseučilišnega rek-
torja Smičiklasa naznanil mu, da v dostojno
proslavljenju štiridesetletnega vladanja
Njega Veličastva kralja daruje 20.000 gld.
za ustanovitev medicinske fakultete, pretreslo je
vsprejemno dvorano burno klicanje, katero se je
viharu jednako razneslo po prednjih dveh dvora-
nah in od tod mej množico na dvorišči in pred
dvorcem. Isto ponavljalo se je, ko je naznanil pri-
jatelju svojemu dr. Račkemu, da daruje 10.000
gld. za akademijo.

Marsikatera solza zalesketala se je v očeh
navzoče množice o novem tem dokazu vladicega
velikodušja in marsikaka vroča želja spuhela je
proti nebu, da bi dobrotni Bog ohranil še dolgo to
drago življenje.

Slavnostni obed.

Ob dveh začel se je slavnostni obed. V ta
namen bile so v velikih dveh dvoranah pogrnjene
tri dojge mize za več ko sto gostov.

Sredi glavne mize pred krasnim mramornim
kipom matere božje bil je pripravljen za preuzvi-
šenega vladiko sedež — navaden stol, pregrnjen
z narodno-hrvatsko preprogo. Vladiki na desno se-
dela so: grof Ivan Drašković, grof Norman, Ivan
Hribar, conte dr. Vojnović, dr. Wais, dr. Marolt
Or. Dolenc in odposlanci Ljubljanskega „Sokola“;
na levo: kanonik in prošt Tordinac, grof Kulmer,
pl. Mihajlovič, dr. Ivan Tavčar in duhovniški od-
poslanci iz Pečuhske vladikovine. Na nasprotni
strani sedel je vladiki ravno nasproti Zagrebški žu-
pan Badovinac. Njemu na desnej dr. Rački,
dr. Brlić, Svetozar Hurban, dr. Mračević, dr. Neu-
man in odposlanci mesta Osjeka in Broda; na le-
vej pa: Smičiklas, dr. Vidrič, Lovrenčić, dr. Mar-
ković, dr. Mazzura, dr. Baron, Derenčin in dr. Pi-
lar. Pri drugej mizi v istej dvorani bili so odkazani
sedeži članom kapitlja in ostalim vnanjim gostom;
v manjšej stranskej dvorani pa vabljenim gostom
Djakovskim.

Mej obedom pogovarjal se je vladika jako ži-
vahno z grofom Ivanom Draškovićem, pa tudi z
najbližnjimi nasproti sedečimi mu gosti: Badovin-
cem, dr. Račkim in Smičiklasom. Pogovor bil je
neprisiljen in mnogokrat tak, da je budil veselost
mej vsemi, ki so ga čuli. Duhovitost in živahnost
vladičina očarovala je vse. Slučajno sprožil je dr.
Mazzura s svojim sosedom dr. Markovićem pogovor
v Bossuetu. Čuvši to vladika, začel je razlagati de-
lovanje tega znamenitega cerkvenega govornika in
učenjaka. Kakor na povelje zavlada je splošna
tišina v dvorani in pazljivo je poslušal vsakdo na-
vzočih zlate besede, ki so se usipale iz ust vladike.
Dejal je, da pač še ni bilo vladarjevega sina, ki
bi bil imel takega znamenitega odgojevalca, ko
Daufin Ljudevit, sin Ljudevita XIV.; da pa tudi ni
bilo odgojevalca, ki bi bil imel nevrednejšega učenca

„Congo“ in „Kamerun“. Seveda neso v pristni
Adamovi toaleti, kakor prebivalci ob Kongu, mesto
sulic in asagajev imajo navadne viržinke in smod-
čice, a zabavajo se, kakor je bilo videti, povoljno,
zlasti ker imajo vedno neomejen razgled na sosedno
mizo, kjer sedeva ultrapruski klub. Temu klubu —
predseduje mu „incredibile dictum“ c. kr. profesor —
je glavno pravilo, da se mora pri vsaki napitnici
na kneza Bismarcka razbiti kozarec, iz kojega je
kdo pil. In tako se z veliko navdušenostjo pobijajo
čase in kupe, kakor da bi bili dotičniki z našimi
steklarji dogovorjeni.

Steklarjem našim iz srca želim mnogo prometa,
a prusofilska gospoda naj bi vender pomislila, da
ima tudi še druge dolžnosti. Kako pametno in ko-
ristno bi bilo, ko bi steklene črepinje prodali in za
nje kupili kako zemljepisno knjižico za navadnega
dopisnika Ljubljanskega v „N. Fr. Presse“, v katere
8468 štev. z dne 22. t. m. se doslovno čita: „Der
sogenannte Morast dagegen ist von der
Karlstädter- und Tirnauer-Vorstadt bis
zum Karst in einen meilengrossen See verwan-
delt“. Dopisnik bi se iz zemljepisne knjižice morda

ko Bossuet. Govoril je dalje o znamenitem delu
Bossuetovem „Discours sur l'histoire universelle“,
rekoč, da je to doslej še vedno najznamenitejši po-
skus filozofskega razmotravanja splošne zgodovine.
Konečno je ocenjeval Bossueta, kot govornika ter
naglašal, da stoji nad sv. Ivanom Zlatoustom in
nad sv. Avguštinom. — Gotovo je, da je končal to
znamenito svojo razlago na marsikaterih ustnih zi-
bala se misel: a Ti, vladika! nadkriljuješ Bos-
sueta.

Po sedmej jedi začele so se napitnice. Prvi
ustal je vladika sam in napil je v naudušenih be-
sedah papežu Levu XIII. in kralju Franu
Josipu I. Obe napitnici poslušali so stojé vsi navzoči
in pritrdjevali jima mnogokrat odobravaše. V napit-
nici papeževej dejal je vladika mej drugim: Sveti
oče je velik prijatelj Slovanov. Vem to in lahko
to rečem. In ker je prijatelj Slovanov, prijatelj je
tudi moj in nas vseh. — On je podpiratelj in po-
speševatelj znanosti in umetnosti; dokaz, da se to
oboje da jako dobro strinjati z nauki svete vere in
da jim nikakor ne nasprotuje. To je tudi meni v
tolažbo. Našli so se namreč ljudje, ki mi očitajo,
da preveč mislim na posvetno znanost; zaslepljenci,
ko da bi vsaka znanost ne bila od Boga in ko da
bi večna resnica ravno ne razodevala se nam v njem
— So nekateri, ki mi žele smrti; „pa neka se ustrpe“
(— splošno radostno odobranje, tako, da mora
vladika prenehati za nekoliko trenutkov —), kajti
moje življenje je v božjih a ne v njihovih rokah.
Tu bodem ostal, dokler mi Bog da živeti in dokler
me sveti oče ne odveže pastirovanja. — V napit-
nici cesarjevej vzbudile so splošno odobranje be-
sede: „Nam Slovanom udanosti in zvestobe
ni potreba še posebno naglašati, kajti
nam se nasprotnega nikdar dokazati ne
more. Pač pa uči zgodovina, da smo Slo-
vani in zlasti mi Hrvatje cela stoletja
prelivali kri za državo in za slavno vla-
dajočo rodovino.“

Za tema napitnicama ustal je prošt Tordinac
ter v kratkih in prisrčnih besedah izrekel željo, naj
bi dobrotljivi Bog ohranil slavljence še —

„Petdeset let“ končal je mesto njega vladika
sam in radostnih vsklikov potresli ste se obe dvo-
rani. Ko je klicanje potihnilo pristavil je vladika:
„Vidim, da mi vsi želite še petdeset let. Tudi jaz
bi ne imel nič proti temu, kajti dela za vero in do-
movino imel bi gotovo dovolj še petdeset let. Pa
drugi je, ki ima odločevati. V naših narodnih pes-
mih izraženo je to mnogokrat jako lepo, da je živ-
ljenje naše „u Boga, u starog krvnika“ ali z dru-
gimi besedami, da ima jedino on soditi o življenju
in smrti. No, ker vidim, da je vseh Vas želja pri-
soditi mi še petdeset let življenja, treba bode pro-
siti še Boga, da na ta Vaš prisojilni list pritisne
veliki Svoj, vedno najmerodavnejši pečat.“ — In
zopet je odobranje pretreslo dvorani.

Na to ustane grof Ivan Drašković in na-
pije vladiki v imenu hrvatskega naroda, spominjajoč
se neštevilnih dobrot, katere mu je izkazal. — Vla-
dika zahvali njemu, kakor tudi naslednjemu govorniku,
Zagreškemu županu Badovincu z daljšim
govorom.

(Dalje prih.)

 Dalje v prilogi.

vender kaj naučil, da bi ne pisal v svet takih buda-
lostij, ki so izvestno na kvar „nemški temeljitosti.“

Pri spominu na silno povodenj, ki je zadela
barjane, prišla mi je na misel epizoda, ki je mnogim
izvabila glasen smeh. Na barji ukrcali so iz pre-
plavljenega hleva kravo v čoln in jo pripeljali v
Ljubljano. Die „arme kravca“, kakor bi rekel nožar
Hoffmann, nevajena dolgotrajnej kopeli in taki vožnji,
bila je vsa zbegana, kakor konji, ki se dolgo vozijo
po železnici in kar tresla se je. Zatorej je pa tudi
njeno veselje, ko so jo izkrcali, bilo brezmejno.
Jedva začuti trdna tla pod seboj, že predrzno zavije
rep kvišku in brzz! — zbežljala je, kakor da je celo
krdelo obadov za njo.

So jo li ujeli, in kje, tega ne bodem ugibal,
kakor tudi tega ne, zakaj je bil skriptorjem na li-
cejski knjižnici Ljubljanski imenovan baš mož, ki
je po svoji stroki fizik in matematik. More-
biti zato, da nam kemično razkroji vprašanje,
zakaj na tem zavodu ni nobenega domačina ali pa
da nam dinamično razloži sile, ki so pri tem
uplivala. Oboje bode gotovo velezanimivo. S.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. marca.

Državni zbor odšel je na velikonočne počitnice. Po veliki noči se bode pa začela budgetna debata, ki bode trajala nekaj tednov. Tedaj bomo zopet slišali razne pritožbe od vseh strani, za katere se pa vlada ne bode dosti zmenila. Kmalu po veliki noči bode tudi prvo branje Liechtensteinovega zakona. Pri tej priliki je pričakovati burne debate.

Vnanje države.

Srbski kralj je dobil več pisem, da se pravilja ustaja. Kralj je izročil pisma ministerskemu совету. Sodi se, da taka pisma pišejo nasprotniki sedanje vlade, da bi jo pripravili ob zaupanje pri kralji. Po Belem gradu so pa te dni liberalci razširjali vest, da je ministerstvo na željo kraljevo dalo ostavko, kar se pa ne potrjuje. — Liberalci se ne udeležijo volitev za Belgrajski mestni zastop, ker so se pri volitvah za skupščino preverili, da ne dobijo večine.

Bolgarska vlada odposlala je mnogo orožja na mejo, kjer je pomnožila vojske. Boje se pa, da ne bi Turki udrlji v deželo, ali pa bolgarski emigrante poskušali prestopiti meje in napraviti nerada.

Lani se je po zakaspijske železnici prepeljalo v **Rusijo** 1.600.000 pudov blaga, iz Rusije pa izvozilo 1.200.000 pudov. Mnogo blaga se pa še vedno znoši po velbljodih, ker so železniški tarifi previsoki. — Kakor v Avstriji tako so tudi v Rusiji začeli premišljevali, da bi podržavili zavarovanje proti ognju. Ker so zavarovalnice jemale prevelike premije, osnovali so bili vzajemne zavarovalnice, ki pa ne delujejo z nikakim posebnim uspehom. Zaradi tega se je o nekaterih zemstvih izprožila misel o državnem zavarovanju. — Trgovina peša po vsej Rusiji zlasti po Poljskem, kjer je več velicih trgovskih trdk poslednje tedne napovedalo konkurs.

Na **Francoskem** obračajo vso pozornost nase agitacije za Boulangerja in proti njemu. Zlasti njegovi nasprotniki pridno delajo in se vidno množijo. Mej radikali, ki so ga nedavno še oboževali, ne bode v kratkem imel nobenega pristaša. Preverili so se, da hrepeni po diktatorstvu in da so njegove republikanske izjave le krinka, pod katero hoče doseči svoje namene. Jutri so v več krajih dopolnilne volitve, vidili bomo, če bode general dobil dokaj glasov. Agitacijski odbor, ki je delal zanj, je preklcal njegovo kandidaturo, a to najbrž zategadel, ker ne upa zanj nikjer dobiti večine.

Nekateri Berorinski listi pišejo, da prilizljive besede ruskih listov, ki so še nedavno grdili **Nemčijo**, ne bode imele nikakega upliva na nemško politiko. To posebno poudarjajo Bismarckovi organi, kar dokazuje, da bi Bismarck rad tiral še prejšnjo vnanjo politiko. Ker pa mnogokaj kaže, da Bismarck ne bode več tako samovoljno vodil politike, tudi takim glasovom ne pripisujemo posebne važnosti. — Bismarck in drugi vladni krogi v Berlinu nikakor neso zadovoljni z novim cesarjem. Prigovarjali so ga, ko je cesar Viljem še živel, da bi se odpovedal od svojih pravic ter bi pa smrti cesarjevi takoj princ Viljem prevzel vladarstvo. Bil bi se tudi odpovedal, a se je temu energično ustavljala cesaričinja, sedanja cesarica. Princa Viljema se v Berlinu hiteli posvetiti v vse vladne posle in bi morda bili dosegli svoj namen, da ni cesar prehitro umrl.

V **Japanu** ustanovili so nov red Krone petih vrst, kateri se bode podeljeval japonskim ženskam, katere bi se pridobile katic posebnih zaslug.

Dopisi.

Iz Celovca 22. marca. [Izv. dop.] — Moj zadnji dopis gledé žalobnegá shoda v spomin smrti nemškega cesarja mi je danes, ko je odbor društva „Deutscher Verein“ sedaj za gotovo odločil kraj in čas, v toliko popraviti, da se bode isti vršil v soboto dne 24. t. m. v salonu gostilne „zum Sandwirth“. — List „Freie Stimmen“ od pretekle srede za ta shod grozno bobna ter mej drugim piše: „Die Trauerfeier für Kaiser Wilhelm, welche der „Deutsche Verein“ veranstaltet, wird am Samstag Abend beim „Sandwirth“ stattfinden. Die Theilnahme dafür ist eine so rege (!), dass zu befürchten steht, die Räumlichkeiten werden sich als zu klein erweisen. Sehr erwünscht ist die Anwesenheit von Damen.“ (Zadnji stavek tiskan je z debelimi črkami.) — Tej abotni reklami mora se pač vsak zaveden avstrijsk domoljub posmehovati. Izdajatelj in urednik „Fr. St.“, Dobernigg, smeši sam sebe le predobro s tako šušmarijo. — Zoper to nemško propagando in proti-avstrijsko demonstracijo, kolikor mi je do danes znano, pa ne misli naša c. k. deželna vlada ničesa ukreniti.

V proslavo zlate maše vladike Josipa Jurija Strossmayerja zbralo se nas je v praznik sv. Jožefa tudi v Celovci lepo število rodoljubov ter smo se pri tej priliki v naudušenih govorih spominjali prvega sina bratskega nam naroda hrvatskega, —

Mnogo napitnic veljalo pa je tudi jugoslovanski vzajemnosti.

Za podružnice sv. Cirila in Metoda opazovati je v zadnjem času tudi po Koroškem veselejše zanimanje. Tako imamo sedaj ustanovljene kljube vsem zaprekan štiri podružnice: Celovec in Beljak z okolicama, na Bistrici za Ziljsko dolino in v Kotmari vasi poleg Celovca. Na Velikonočni ponedeljek sklicuje se ustanovni zbor podružnice v Št. Mihi pri Pliberku in Belo nedeljo 8. aprila t. l. pa se ustanovi podružnica v Št. Janži v Rožni dolini. Tem vzgledom pa bodo s časom sledili še drugi kraji. Koroški Slovenec, videč, da ni več osamljen, stopa že hrabreje na pozorišče. Polagoma razbistri se mu še bolje um in ko si bode mogel tudi še sam pomagati in mu ne bode potreba, kedar pride v denarno zadrego, koledovati za pomoč pri sovražnih pijavkah, potem se mu bodo še le oči odprle in toli hvalisane židovske-liberalne glorije bode na slovenskem Koroškem konec. Zatorej naj si vsak slovenski rodoljub vsestranski prizadeva v to, da si Slovenci, kolikor največ mogoče, osnujejo lastnih posojilnic, da ne bodo naši ubogi kmetje pri vsaki priliki zavisni od židov in sovražnega moloha.

V tako naudušenje bode pa tudi mnogo pripomogel odgovor naših čč. gospodov slovenskih poslancev na zahvalnice, ki so jim jih pred kratkim poslali koroški Slovenci na Dunaj; odgovor so vsi koroški rodoljubi vsprejeli z največjim veseljem. Sedaj bode še le videl naš siromak-prostak, da ni osamljen, marveč, da sme imeti vender še le upanje do boljših časov. Našim čč. gg. slovenskim državnim poslancem pa izrekamo za njihovo požrtovalnost in za vse drugo, kar so za nas do sedaj storili blagovolili, svojo najprizrečnejšo zahvalo z najuljudnejšo prošnjo, da blagovolijo naše težnje tudi še v bodoče v državnem zboru z isto gorečnostjo in bratsko ljubeznijo do zapuščenih koroških Slovencev zagovarjati, kakor so to storili do sedaj. Naj se ne ozirajo na vpitje in rohnenje naših nasprotnikov in njihovih časnikov; oni naj hodijo svojo postavno pot, po katerej naj skušajo tudi nam priboriti naše pravice v zadevi šolstva in v obče glede razvoja našega materinega jezika.

Iz Kropce 19. marca. [Izv. dop.] Drugim dopisom o bedi in revščini naših kovačev pridruži naj se še moj. Uzrok tej bedi so stroji. Pred leti delali so še pri nas žreblje za deske zbijati, a sedaj so nam to delo popolnem odvzeli stroji, katerih konkurencije ne zmagamo. Potem so ljudje začeli pri nas delati „konjake“ žreblje, s katerimi se konji kujejo, in hvala Bogu imeli so nekaj let malo zaslužka. A sedaj nam zopet umetni stroji na pete bijejo ter nam jemlje kruh. Izumili so stroje, ki od ploščatega železa „konjake“ brez vsacega odpadka kar strižejo. Kdo bi s takimi stroji mogel tekmovali? Kovači torej niti konjakov več ne delajo ubogi trpini so brez kruha. Sicer je pa njih stanje tudi tedaj silno žalostno, kadar je kaj dela. Oče, ki ima 3—5 otrok služi na teden 2 gld. 50 kr., tudi še manj, ker pridejo prazniki, bolezni, ali da kaj pokvari. Od tega neznatnega zaslužka mora preživiti družino, oblačiti jo in najemščino poravnati. Pri tem zaslužku prišli so ljudje ob moč in obleko in pri sedanjih razmerah pogrezajo se vedno globeje v revščino. Ne vem, kaj bi počeli ubogi delavci, ko bi dobrih ljudij ne bilo. — Zadnji čas je, da se kaj stori za Kropo, ker pri tem, kakor je zdaj, ne morejo obstati ne delavci, ne gospodarji, ampak bi polagoma prišlo vse na beraško palico. Naj bi se v Kropi napravila kaka tovarna, v kateri bi naši siromašni a pridni ljudje dobili dela. Mi ne prosimo drugega, kakor: Dajte nam dela dajte nam zaslužka! Saj vender pri živem telesu ne moremo v zemljo!

Domače stvari.

— (Za Levstikov spomenik) nabrali so rodoljubi v Postojini **80 gld.** Slava! Podrobnejši izkaz prihodnjič.

— („Sokolov“ Jour fixe) je danes zvečer v prostorih Ljubljanske čitalnice. — Gostje dobro došli.

— (Vabilo h Gerbičevemu koncertu) v nedeljo dne 25. marcija 1888 v čitalniški dvorani. Koncert se vrši s prijaznim sodelovanjem gospic Bogumile Šumanove in Luzije Daneševce, gg. Ohma pl. Janušowskega in Wagnerja, ter mešanega zbora čitalniškega, pomnoženega z ženskim zborom šole „Glasbene Matice“. Vsopred: 1. A. Foerster: „Domovina“; poje mešani zbor. 2. Ponchielli: „Dvo-

spev iz opere „Gioconda“; pojeta gospa M. Gerbičeva in gđč. L. Daneševa. 3. R. Schumann: Fantazija v C-duru 1. del; igra na glasoviru gđč. B. Šumanova. 4. Meyerber: Romanca iz opere „Hugenoti“; poje g. Gerbič. 5. Vieuxtemps: „Reverie“ za gosli s spremljevanjem na glasoviru; igrata gg. Wagner in gl. Janušowsky. 6. Rossini: „La regata veneziana“, dvospjev; pojeta gospa M. Gerbičeva in gđč. L. Daneševa. 7. Gerbič: „Bučelar“; poje mešani zbor. Sedeži prve vrste 70 kr., druge 60 kr., tretje 50.; — Ustopnina 40 kr. — Dijaški biljet 30 kr. — Sedeži se dobivajo pri čitalničnem kustosu (trafika) in na dan koncerta zvečer pri kasi. Kasa se odpre zvečer ob sedmi, začetek ob pol osmi uri. Pristop k koncertu je vsakemu dovoljen.

— (Deželni glavar grof Thurn) odpeljal se je pretekli četrtek na svojo graščino v Radovljico.

— (Za slovensko ljudsko dekliško šolo v Ljubljani) imenovana je podučiteljica gospodična Emilija Gusl učiteljico.

— (Spremembe v Lavantinski škofiji) Gosp. Filip Vihar, pri sv. Martinu pod Vurberkom dobil je tamošnje župnijo, g. Janez Prešern, kaplan v Sevnici, župnijo v Koprivnici.

— (Kranjski hranilnici) s primerno hvalenostjo potrjujemo, da nam tudi letos ni blagovolila doposlati izkaza o dovoljenih podporah in o sklepih občnega zbora. Izvestju priobčenem v „Lai-bacher Zeitung“ povzamemo torej za danes nekatere podatke. Dovolilo se je: „Narodni šoli“ 200 gld., „Glasbeni Matici“ 200 gld., tukajšnjemu ubožnemu zavodu 2500, ubožnim dijakom gimnazije Ljubljanske 200, v Kranji 50, v Kočevji 100, v Rudolfovem 100, realcem Ljubljanskim 200, dijakom na učiteljski 100 i. t. d., vsega vkupej 25.500 gld. Vsled kurznih diferenc moralo se je začetkom leta od rezervnega fonda odpisati 560.818 gld. 87 kr.

— (Odbor „Sokola“) sklenil je v poslednj svoji seji, da se ima takoj po velikej noči sklicati pomnoženi odbor za praznovanje petindvajsetletnice in da se imajo vse priprave za to praznovanje izvršiti do konca aprila. — Izlete napravil bode „Sokol“ letos tri in sicer prvi dne 3. junija v Litijo, drugi v začetku julija v Kranj, kjer bode Kranjski mestni zastop v zvezi s slovenskim pisateljskim društvom dal uzidati spominsko ploščo v rojstno hišo dr. Jan. Bleiweisovo in v začetku septembra v Planino, kjer se bode uzidala spominska plošča v rojstno hišo Miroslava Vilharja, Ker bode „Sokolovo“ sodelovanje posebno pri poslednjih dveh izletih jako imenitno, želeli je, da si društveniki — osobito tudi starejši omisljijo društveno obleko. „Sokol“ izvrševal je nekdanj važno nalogo glede narodnega probujenja; naj bi tudi sedaj imel vedno pred očmi svoj namen, ki mu ni, in mu ne sme biti le telovadba, ampak tudi narodno delovanje. — Konečno je sklenil odbor prirediti dne 5. maja, 10. junija, 1. julija, 5. avgusta in 2. septembra na vrtu čitalničnem zabavne večere s telovadbo, petjem in godbo. Ustop k tem zabavnim večerom dovoljen bode vsemu narodnemu občinstvu in bode po takem „Sokol“ pomagal napredovati društveno življenje Ljubljansko.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zboleli: 1 moški, 2 ženske, 1 otrok. Ozdravel: 1 moški. Umrli: Nobeden. Vseh skupaj zbolelo od 1 marca do danes 60 oseb.

— (V Zagrebu) bila je pretekli četrtek razpisana mestnega odbora seja da bi novi odborniki storili obljubo. Ker je opozicija izostala, morala se je seja zaradi nesklepčnosti razpustiti.

— (Iz Novega Mesta) se nam piše: Ne navadna nesreča razvedela se je danes 23. marca v rano jutro po mestu. Udova uradnega sluga Prokeljna zadušila se je v svoji sobici s peterimi otroci. Pozno v noč se je poprejšnji dan še pečala s perilom, pri čemer je morala biti peč dobro zakurjena. Da se ne bi izgubila toplota, zaprla je udova Prokeljnova zapórico pri peči, ki je bila vrhu tega še nekoliko razpočena in tako je skozi razpoko vzuhtel v sobo ves strupeni ogljenčevi oksid. Ko je zjutraj stopila strežnica v sobo, ležali so mati in otroci, nekateri na tleh, nekateri na posteljah že mrtvi. Zdravniška pomoč je bila takoj pri rokah. Vojaški naborni zdravnik, dr. Kersnik in zdravnik Brvar so sicer trudili se veliko, pa bili so vsi poskusi že prekasni. V nedeljo pa bodejo zagrebli na jedenkrat celo rodovino mater in petero otrok v starosti od 2 do 16 let.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) nabral je g. kaplan Ivan Kapler v Rušah 70 gld., in sicer: Jos. Minařik, vodja steklarne, Matija Wurzer, župnik, Miha Karničnik, posestnik, Valentin Ozim, obč. predst., Dragotin Lingelj, posestnik, po 5 gld.; Luka Ilgo, trgovec z lesom 4 gld.; Ivan Kapler, kaplan, Fr. Novak, krčmar, Ivan Pintarič, posestnik, po 3 gld.; Fran Pintarič (Gomilnik), posestnik, Fran Pintarič (Urbanjak), posestnik, Jakob Kodrič, pek, po 2 gld.; Jakob Marin in Janez Rep, posestnika, po 1 gld. 50 kr.; Josefa Kaiser, krčmarica 1 gld.; v Smolniku: Fran Grizold, obč. predst., Miha Srnc (Marolt), posestnik, Luka Hleb, posestnik, po 5 gld.; Jakob Skerbinek, posestnik 3 gld.; Marija Robnik (Brodnarca), posestnica, in Anton Pajtler, posestnik, po 2 gld. Slavna posojilnica v Makolah 20 gld. Bog plati!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. marca. Poslanska zbornica: Razdeli se poročilo dra. Mattuša o državnem proračunu za leto 1888. Razhodkov: blizu 538 milijonov, dohodkov: 516½ milijona gld., primankljaj: 21.222.360 gld. Upravni deficit le 4.506.290 gld. mimo vlani: 5.493.417 gl. Poslanec Mattuš poroča tudi o 14. in 15. letopisu kontrolne komisije za državne dolgove. Uname se o tem deb. ta. Bivši član komisije poslanec Doblhoff napeda prezidij komisije radi odpusta Langhammerja, takisto tudi poslanci Plener, Neuwirth in Sturm. Minister Dunajski in poslanec Fuchs sta dokezovala, da sta komisija in prezidij pravilno postopala. Poročilo konečno desnica potrdi. Načrt zakona o varstvu znamk se po daljši debati odstopi gospodarskemu odseku. Po nekaterih interpelacijah se seja zaključuje in prihodnja določi na dan 10. aprila.

Dunaj 24. marca. Rumunski kralj in kraljica odpotovala. Cesar ja je spremil na kolodvor. Kraljici poljubil je pri slovesu roko, kralja pa je objel in večkrat poljubil.

Sofija 23. marca. Princesinja Klementina čez Piret naravnost na Francosko odpotovala. Princ Ferdinand spremljal jo je do kolodvora, ministri pa do meje.

Pariz 24. marca. V „Salle Favie“ bil shod proti Boulangerju. Navzočnih 2500 ljudi. Neprestan vriš. Klici: Živio Boulanger! Doli Boulanger! Shod vsprejel naposled dnevni red, ožigosal postopanje Boulangerjevo in živahno pozdravljal kandidaturu Pyatovo v Marseille-u.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 6. številki naslednjo vsebino: „Jednakost interesov in tradicij in mišljenja narodov.“ — Verska strpnost v Nemčiji in Avstriji. — Nekateri izjave po smrti cesarja Viljema. — Ogerski Rusi. — Ivan Gundulić. — Psoglavci. Zgodovinska slika. Česki spisal Alojzij Jirasek. Poslovenil Vacerad. — Pogled po slovanskem svetu. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravnistvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., pololetno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri tré valed zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij od jedij in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-259)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so izročile podružnice:		
Sentjakobsko-Trnovska v Ljubljani	100	—
Premška	13	30
Poljansko-Dolinska	32	—
Litijska	104	—
Postojnska	17	—
Turjaška	58	—
Kranjska	40	—
Pivska z dohodkom veselice	110	—
Ajdovščinska	50	—
Mariborska	22	16
Braslovska	30	—
Novomeška	15	—
Lehenska na Stajerskem	46	—
Ziljasko-Bistriška	50	—
Ribniška z dohodkom tombole	60	—
Sv. Ivanska pri Trstu	10	—
Goriška	48	—
Darovali so:		
Pri pogrebu Einspielerjevem	15	—
Rodoljub s Primorskega	100	—
Nabira v Radovljici pog. A. Hudoverniku	12	—
Mariborska čitalnica	5	45
Vesela družba v Celovci pri „Teti“	2	50
Mohorjani v Dražgošah	2	20
„Yremah“	2	—
„Sent Ilu pri Dravi“	2	—
„Podmelcu“	6	30
„Podgradu in na Pregarjah na Ječici pri Ljubljani“	2	85
Gosp. Pr. Peterlin, župnik v St. Lenartu	4	30
prof. dr. F. Celestin v Zagrebu	10	—
kanonik Alijančič v Celovci	4	50

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

Tujci:

23. marca:

Pri Slomu: Elles v. Kasteletzky z Dunaja. — Pfefferkorn, Zack, Herman, dr. Bullatz iz Praga. — Helbig iz Novega mesta. Čak iz Podgore. — Kleinstein iz Kranja. — Valenzin iz Trsta. — Fumai iz Trente. Pri Malteti: Barvini z Dunaja. — Pichler, Oquinčič, Keber, Just z Dunaja. — Roubitschek iz Praga — Berdar iz Samobora.

Umri so v Ljubljani:

22. marca: Karol Herman, ključarjev sin, 4 mesec. Hrenove ulice št. 16. za kozami.
23. marca: Reza Spoljarič, hišna posestnica, 67 let, Florjanske ulice št. 37. za pljučnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. marca	7. zjutraj	728.8 mm.	1.2° C	z. vzh.	snež.	6.50 mm.
	2. popol.	729.9 mm.	4.4° C	sl. jvz.	dež.	dežja in snega.
	9. zvečer	729.8 mm.	2.8° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 2.7°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 77.40	—	gld. 77.35
Srebrna renta	79.10	—	79.05
Zlata renta	109.60	—	109.40
5% marčna renta	92.35	—	92.10
Akcije narodne banke	856.10	—	856.10
Kreditne akcije	268.90	—	268.50
London	126.95	—	126.95
Srebro	—	—	—
Napol.	10.05	—	10.05
C. kr. cekini	5.99	—	5.99
Nemške marke	62.40	—	62.42½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163	25
Ogerska zlata renta 4%	96	—	15
Ogerska papirna renta 5%	8	—	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	20
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	127	—	30
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	179	25
Kreditne srečke	10	21	25
Rudolfove srečke	120	100	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	100	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	212	—	10

Jako potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti naše presrečno ljubljene, nepozabljive matere, gospe

TEREZIJE SPOLJARIČ,

hišne in zemljiške posestnice,

katera je včeraj zvečer ob ¾. uri po kratkej a hudej boleznj prejemši sv. zakramente za umirajoče, v 68. letu svoje dobe zaspala v Gospodu. Pogreb bode v nedeljo, dne 25. t. m. ob polu 4. uri popoldne, iz hiše žalosti v Sv. Florijana ulicah h. št. 37.

Svete maše zadušnice brale se bodo v več cerkvah.

Pokojnico priporočamo v pobožen spomin. V Ljubljani, dne 24. marca 1888.

(226)

Žalujoči ostali.

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER,
Hôtel „Stadt Wien“, „pri Maliči“,
ordinira (211-2)
od 9. ure do 1½. ure dopoldne,
„2.“ „5.“ popoldne.
Ob nedeljah od 1½.10. do 1. ure popoldne.

Semena.
Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, raznovrstne trave in sočivja
prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive
PETER LASSNIK
v Ljubljani.
Poštna naročila se proti poštenu povzetju hitro razpošiljajo. (163-4)

RESTAVRACIJA „PRI JAMI“
v Postojini
proda se iz proste roke, oziroma dá se v najem.
Okrog hiše je nekaj oral zemljišča, v bližini dvoje prostornih **naturnih kletij**, posebno ugodnih za zalogo piva. Poslopje je jako primerno kot vila.
Natančneje poizve se pri lastniku **Jos. Innocente-ju** v Postojini. (217-1)

Priznanje!
Gospodu **Ubaldu pl. Trnkoczy-ju**,
lekarju v Ljubljani.
Vaša
kava hmelovega sladu
se je pri prebolelih za jako dobro pokazala, prosim torej, pošljite mi jo še pet zavitek.
S spoštovanjem
Dr. Ferd. Zeissler, kopališki zdravnik na Bledu, Kranjsko, 2. januarja 1888.
Kava hmelovega sladu (zdravilna kava) je lahko prebavljivo, želodec krepuje, živilo, štedilna kava dobrega okusa in lepega duha, važna je za vsa, neogibno potrebna (ker služi za doseg in ohranjenost zdravja) za vse bolnike (zlasti bolehalce na želodec, prsih, jetrih, protinu, ledicah, živcih, pri kašlju in hripavosti itd.), za prebolele, slabe osebe, dojenice, otroke, ženske pred in po otročji postelji, za krvirevne, bledoljone itd.
Zavitek s ¼ kilo vsebine velja 30 kr.
Prodaja
LEKARNA TRNKOCZY v LJUBLJANI
in vse lekarnice in trgovci.
Najceneje se dobiva v poštinih zavetkih po 5 kilo, v katerih je 16 zamotkov. (612-1)

Kovčege in torbice
(Koffer und Taschen)
vsake vrste in velikosti, jako lepe in solidno izdelane, za civiliste in vojake, po najnižji ceni. — Za trgovce na debelo najnižje cene. — Naročbe se točno izvrše. — Na pismena vprašanja z dežele i. t. d. se najhitreje odgovarja. (136-5)
Za mnogobrojne naročbe se priporoča
A. Košir.
Prodajalnica: V Kolodvorskih ulicah št. 21.

Umetne (152-8)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije
zobozdravnik **A. Paichel**,
poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

nova in stara vina

lastnega pridelka, z jamstvom, da so prirodno čista.
Dobra mizna vina po 11 kr. liter in višje.
Vino od kraljevine ruženo po 15 kr. liter.
Italijanska graševina 18 „ „
Izbrano vino 20 „ „
Muškatelj 30 „ „
Rudeče vino po 13 in 15 „ „
Cene veljajo loco kolodvor v Zagrebu, brez sodov.
Pošilja se po najmanj 100 litrov proti povzetju.
Če se sode vrnejo franco, se vzamejo za isto ceno, kot
so se zaračunili. (183—3)

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223—1)

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja
za sadjarstvo in obdelovanje sadnih dreves,
in sicer: drevesna strgulja, škarje za go-
senice, ročna lopatica, drevesna žaga,
sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik,
cepilnik za mladice, cepilni nož, vrtnar-
ski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa
na lepo popleskani leseni plošči
urejena in po prav nizki ceni.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STUCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi
zahvaliti za zdravje, imajo iz-
vrstni uspeh pri vseh boleznih
v želodcu in so neprekosljivo
sredstvo zoper: pomanjkanje
slasti pri jedi, slab želodec,
urak, vetrove, koliko, zlate-
nico, bljuvanje, glavobol, krč
v želodcu, bitje srca, zabasa-
nje, gliste, bolezni na vranici,
na jeziku in zoper zlato žilo.
1 steklenica velja 20 kr., 1 tu-
cat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!
Opozorjamo, da se te isti-
nite Marijacejske kapljice do-
bivajo samo v lekarni Trnkoczy
zraven rotovža na Velikem trgu
v Ljubljani. (611—18)

Prodaja
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

500 mark v zlatu,

če Grolch-ova obrazna orème (Crème Grolch)
ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre,
ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladins-
ko čiste. — Ni nikakoli barvilo (Schminke). — Cena
60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolch v
Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo
Ed. Mahr, parfumer. (741—12)

Tekoče zlato, srebro

za pozlačenje in posrebranje okvirov zrcal in
podob, lesa, kovin, stekla, porcelana, papirja
in drugih stvari. — Krasno in trajno. —
Poraba za slednjega jako preprosta. Cena steklenice s co-
pičem 1 gld., 6 steklenic 5 gld. Proti gotovemu plačilu
ali povzetju ga prodaja (218—2)

L. FEITH ml. v Brnu (Moravsko).

Vsako

more si s prodajo vsakovrstnih zakonito dovoljenih

srečk na obroke

vsako leto najmanj (151—8)

1200 goldinarjev prislužiti.

Vprašanja naj se pošiljajo na: Wechselhaus
H. FUCHS, Budapest, Dorotheegasse Nr. 9.

Razpis.

Izvrševanje deželnozborske sklepe dné 17. ja-
nuarja t. l. se zaradi oddaje potrebnega dela
a) za dopolnilno zgradbo v blaznici na Stu-
denci, in
b) za zgradbo delarniškega poslopja poleg prisilne
delavnice v Ljubljani —
razpisuje pismena ponudbena obravnava do vštete-
ga dné 30. marca l. 1888.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo raz-
vrstena po obrtniških skupinah in proti plačilu do-
vršenega dela na podlagi jednotnih cen; sprejemale
pa se bodo tudi splošne ponudbe za vse ali za več
skupin v izvršitev določenih del.

Posebne, kakor tudi splošne ponudbe ne smejo
se raztezati ob enem na oboje pod točko a) in b)
navedeno delo, ampak vložiti se morajo za vsako
delo posebej ponudbe.

Po skupinah razvrsteno delo je proračunjeno
tako le:

K a) Za dopolnilno zgradbo v blaznici na Stu-
denci, in sicer:

1. Kopanje tal in zidarsko delo	na	34.233 gld. 44 kr.
2. tesarsko delo na	4.817 „ 78 „	
3. krovsko delo s skalicami na	1.303 „ 36 „	
4. kamnoseško delo na	2.256 „ 60 „	
5. kleparsko delo na	1.370 „ 06 „	
6. potrebno železje na	3.106 „ 64 „	
skupaj	47.087 gld. 88 kr.	

K b) Za zgradbo delarniškega poslopja poleg
prisilne delavnice v Ljubljani, in sicer:

1. Kopanje tal in zidarsko delo	na	19.778 gld. 06 kr.
2. kamnoseško delo na	1.293 „ 30 „	
3. tesarsko in krovsko delo na	4.493 „ 96 „	
4. kleparsko delo na	713 „ 39 „	
skupaj	26.278 gld. 71 kr.	

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 21. marca 1888

Svarilo.

Poslednja ljuta povodenj je mostove, ceste in
prekope zelo poškodovala, podrla ali odnesla, zlasti
pri taci cestah, katere je zelo preplavila voda.
Podpisani kliče županstva torej brez odloga na pomoč
v zmislu § 29 in 30 cestnega policijskega reda, da
se nagla stori vse potrebno, večje poškodbe pa
semkaj naznanijo, da se za časa odstranijo nesreče,
ki bi se utegnile pripetiti. Slavno občinstvo pa opo-
zarja, da naj posebno pazi pri pomočnih vozni-
jih, da se ne ponesreči. Opozoril je torej pravočasno, da
se stvari predrugačijo.

Okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske,
na Viči dne 22. marca 1888.

(222) Andrej Knez, načelnik.

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-
kislino“. Garodovi poskusi so
dokazali, da je ogljeno-
kislis „Lithion“ pri
protinu najboljšje
in najgotovjeje
zdravi-
lo.

Vsled
obilnega
ogljeno-kislis,
natrona, lithiona
je radvanjska kisl-
voda kot specifikum pri:
protinu, kamnji v želodcu, me-
hurji, ledvicah, zlati žili, bramo-
rici, brahoru, zlatenici, žledčnih bo-
leznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó.

Glavna zaloga pri Ferd. Plautz-u v Ljubljani.
(349—23)

Vožne karte in vožni listi za Ameriko.

Kraljevo belgijski poštni parniki
„Red Star Line“ iz Antwerpena naravnost
v New York in Philadelphio.

Koncesijonirano od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje jako rado:
koncesijonirano zastopstvo
na Dunaji, IV., Weyringergasse 17:
Ludovik Wielich,
ali
Ivan Kosar, gostilničar pri „Bavarskem dvoru“ v Ljub-
ljani, P. Jaklitsch v Kočevju, Josip Strasser v
Inomestu. (175—3)

Dotični stavbinski podatki, namreč: splošni in
posebni stavbinski pogoji, črteži in proračuni so na
razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada,
deželni dvorec št. 2, v Gospodskih ulicah, v prvem
nadstropju, vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne
in od 3. do 6. ure popoldne.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj
do 30. marca l. 1888 do 12. ure dolo-
poldne

oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora
kranjskega.

Ponudbe morajo biti na kolek pisane in za-
pečatene in z napisom na zavitku: „Ponudba za
delo za dopolnilno zgradbo v blaznici
na Studenci“ — ali pa: „Ponudba za
delo za zgradbo delarniškega poslopja poleg prisilne
delavnice v Ljubljani“. Vsaki ponudbi mora biti pri-
ložena 10% jamčevina (vadium), dotične zgoraj za
vsako delo naznanjene cene, bodi si v gotovini, bodi
si v knjižicah kranjske hranilnice, ali pa v avstrij-
skih državnih dolžnih pismih po sedanjih tržni ceni
(kursu), ako ta ne presega imenske vrednosti, ali
pa v drugih papirjih enake vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da
pozna predmet dela in navedene stavbinske črteže,
proračune in dražbine pogoje in da se tem pogojem
pravokretno podvrže.

Ponudniki naj različno s številkami in z be-
sedami zapišejo svoj ponudni znesek v jednotnih
cenah in koliko odstotkov odjenajo od jednotnih
dražbenih cen ter naj ponudbi pristavijo kraj in
dan, potem svoje bivališče, svoj stan in posel in
lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed po-
nudnikov po svoji razbornoosti izbrati si podjetnike
brez ozira na to, koliko odstotkov kdo odjenja, po
okolščinah pa razpisati tudi novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene, v določeni dobi
došle ponudbe.

Najstarejše domače zdravilo je

„konc. cvet za ude“,

povsod znan pod imenom (830—19)

Klosterneuburški fluid za protin,

Preiskan v kemičnih laboratorijih za zdravstvenopolicijske
preiskave in je predaja zavarovana z varstveno znamko.

Cena 1/2 flao. 50 kr., veliki flao. 1 gld.

Razpošilja lekar A. HOFFMANN, Klosterneuburg.

Za zavijanje in vožni list je plačati pri poštnih pošiljatelj-
ah 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekar J.
Swoboda: v Rudolfovem lekar Ferd. Staika.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačice pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljivo pri pomanjkanju slasi do jedi,
slabem želodcu, smrdeči sapi, napenjanju, kislem
podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako
je v prebavi pesek in pšeno ter se nabira preveč
sleza, pri zistenici, gnjusu in bljuvanju, glavobolju
(če izvira bolečina iz želodca), krč v želodcu,
zapiranjih ali zabasanju, preobilenju želodca z
jedjo ali pijaco, glistih, bolezni na vranici, na
jetrih ali zlati žili. — Cena steklenici z navodi-
lom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko)

Marijacejske kapljice niso nikakojno tajno sred-
stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako
rabit, ki se pride vsej steklenici.

■ Pristne v skoro vseh lekarnah. ■

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat
ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka stekle-
nica imeti rudič zavitek z gorenjo varstveno znamko in z
navodom, kako rabit, ki se pride vsej steklenici, opo-
niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kro-
merizu.

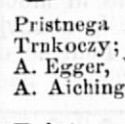
Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos.
Swoboda. V Postojni: lekar Fr. Baccarich. — V Škofji
Loki: lekar Karol Babiani. — V Radovljici: lekar Aleksander
Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizoli, lekar Berg-
mann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar
Jan. Blažek. (739—23)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačice sredstvo
proti kurjim ocesom, žuljem, tako ime-
novani trdeji koži na podplatih in petah.
Proti bradavicam in vsem drugim trdim
izraslom kože. — Uspeh zajamčen. —
Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizoli; v Celovci
A. Egger, W. Tharmwald, P. Birnbacher; v Brezjah
A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfs-
bergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno
znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi
in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter)
za turiste“. (95—5)

Trajno sedenje prouzroča motenje v prebavljenju, otekanje jeter, zabasane, zlato žilo i. t. d. Te bolezni ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek**. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (638—7)

Najprikladnejše darilo za piruhe.

Jos. Cimperman-ove pesmi,

ki so izšle ravnokar pri podpisani knjigotlačnici-založnici, kjer se dobivajo, kakor se je že naznanilo, mehko vezane po 1 gld. 20 kr., elegantno v platno vezane z zlatim obrezkom pa 2 gld. — Poština vsakemu zvezku je 10 kr. — **Naročnina pošilja se najprikladnejše s poštnimi nakaznicami.**

Da so Jos. Cimperman-ove pesmi vsega priporočila vredne, treba nam pač ni trditi, o tem so izvestno uverjeni vsi prijatelji leposlovju našemu, ki so kedar čitali „Dunajski“ — in „Ljubljanski Zvon“, „Kres“ itd. In takisto sodijo o njih tudi prvi književniki naši. Izborni naš pesnik je zbral plodove svojega uma in srca v skupino, katero tukaj ponujamo vsemu inteligentnemu občinstvu slovenskemu nadej se, da nas pri našem podjetju izdatno podpira v prosep in čast književnosti naši.

(225—1)

Jan. Giontini v Ljubljani.

Gospodu G. PICCOLI-ju, lekarju „Pri angelju“ — v Ljubljani.

Vsprejmite izraz moje najiskrenejše zahvale za Vašo **esenco**, katera me je rešila bolezni, koja me je spravila skoro na kraj groba. Strašne bolečine sem trpel v želodcu, brez vsacega upa na olajštev. Vedno hujšej bolezni pridruži se še zlaten ca. Ali jaz in mnogo mojih tovarišev dobilo je zopet popolno zdravje in to le po Vašej nedosegljivej „Piccoli-jevi esenci“, za kojoj smo Vam do smrti hvaležni.

Josip Tomazič, c. kr. orožniški vodnik v Pulji. V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh lekarnah na Stajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudolfovem se dobiva v lekarni Rizzoli-jevej. (208—2)

Najnovejši in najelegantnejši
Največja izber. dežniki in solnčniki, Najnižje cene.
ravno tako tudi
blago za dežnike in solnčnike
prodaja (159—3)
BONIFACIO AGHINA,
tovarna dežnikov in solnčnikov,
v Schellenburgovih ulicah h. št. 4.
Točno se izvršujejo vse poprave.
Delajo se tudi kostumski solnčniki in dežniki.

Prodaja na debelo in drobno.

Malinčen sok

(Himbeerabguss)

liter po 60 kr., v steklenicah po 70 kr.

Sadlin (Mareličan zalzen)

kilo po 60—80 kr.

(785—11)

Vsake vrste

cvetlični šopki iz krasolede
za vezilna darila.

Velika zaloga
velikonočnih jajčkov,
finih, kakor tudi trgovskih
sladčic.

Angleške bonbone (Rocks & Drops), metinke itd.

Naročila se takoj solidno in po najnižji ceni izvršujejo.

JOS. ŠUMI,

v Fišerjevi hiši, Kongresni trg št. 13.

Trgovska agentura vinske stroke.
Zagreb, Nikolićeva ulica št. 4.

TOMO STARČEVIĆ,

opravlja uvoz in izvoz vseh hrvatskih in dalmatinskih vin na debelo in na drobno, posredno in neposredno, in tudi preskrbuje vse priprave in materijali kletarske po najnovejših izumih.

Isti je kletar dalmatinske kleti P. Dumičić-a trgovine dalmatinskih in hrvatskih vin na debelo in v boteljah.

(220—2)

CENIK VINA V BOTELJAH

iz dalmatinske kleti

P. DUMIČIĆ-A

Zrinjski trg 20, v Zagrebu, Zrinjski trg 20.

		gld.	kr.
Dalmatinski muškati (roza)	0-7 litra	2	—
Dalmatinska rumena specijaliteta (Prosekar)	0-7	1	50
Dalmatinska rumena specijaliteta (Prosekar)	0-5	—	70
Dalmatinsko rumeno mizno vino	0-7	—	50
Dalmatinsko črno mizno vino	0-7	—	50
Hrvatska bela specijaliteta	0-7	—	50
Hrvatska graševina (Riesling)	0-7	—	50
Hrvatsko belo vino	0-7	—	50

Na debelo prodajam različna stara vina v kleti od 18 gld. do 150 gld. hektoliter.

Za prirodno pristnost vina jamčim s 1000 gold.

Semena.

Velikanska pesa, nemška (lucerna) in domača detelja, mnogo vrst trave, Kašeljski kaps, Ribniški fižol i. t. d.

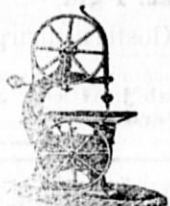
(221—1)

priporoča po niski ceni

IVAN PERDAN.

Poština naročila proti povzetju.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik **Ganz-a & Co.** v Budimpešti, preskrbuje dobroznane **trdolitne valjarne** (Hartguss Walzenstühle), **cilindre**, **skrbce** (Aufzüge), vse **aparate**, **transmisije** in **prilave za mline**. Narisi in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijaliteta: **Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa**. Preskrbuje hitro idočje **parne stroje** in **varnostne parne kotle**.

Tudi napravlja **plinovne motorje**. Zastopstvo **Langen-a & Wolf-a** na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev, njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836—20)

Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo niski ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (224—1)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in pluzne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštenu povzetju:

(130—5)

Moške srajce, bele in barvaste, komad la. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.	Letno grebenasto blago za moške obleke, najmodnejši dessins, 6-5 metrov gld. 3.—
Delovske srajce iz dobrega oksforda, — 3 komadi gld. 2.—	Ženske srajce iz šifona, vezane, — 3 komadi gld. 2.50.
Moške gače iz barhanta ali platna, 3 pari la. gld. 2.50, IIa. gld. 1.80.	Ženske srajce iz močnega platna, z zobei, — 6 komadov gld. 3.25.
Suknene kape za moške in dečke, — 6 komadov gld. 1.20.	Ponočni korseti iz šifona, bogato okinčani, — 3 komadi gld. 1.80.
Moške kratke nogovice, bele ali barvaste, pletene, — 6 parov gld. 1.10.	Spodnja krila iz surovega platna, šifona in rouges a, — 3 komadi gld. 3.—
Pot sesajoče kratke nogovice, iz svilnatega finiša, — 12 parov gld. 1.20.	Ženski predpasniki iz oksforda, kretona ali surovega platna, 6 komadov gld. 1.60.
Popotni plaidi, 3-50 metra dolgi, 2-60 metra široki, — komad gld. 4.50.	Ženske nogovice pletene, — bele in barvaste, — 6 parov gld. 1.50.
Blago za moško obleko, modno, 3-10 metra, la. gld. 5.50, IIa. gld. 3.75.	Ženske nogovice sesajoče pot, iz svilnatega finiša, 6 ko- madov gld. 1.20.
Blago za ogrtače, fino, najmodnejše barve, — 210 metra gld. 6.—	Mohairski glavni robci lepi dessins, — 3 komadi gld. 1.20.
Normalne srajce in hlače iz fine volne, Jäger-jeva sistema, — komad gld. 3.50.	Foilski glavni robci, iz čiste volne, v vseh barvah, komad gla- dek gld. 2.50, za dame gld. 1.—
Reformsko normalno perilo (sesajoče pot), srajca ali hlače, po gld. 2.—	Žepni ropci z barvastimi kraji, dvanaestorica za go- spode gld. 1.20, za dame gld. 1.—
Gumijevo perilo, 2 para manšet, 2 stojčja in 2 zavijana ovratnika, gld. 2.50.	

Uzorci

zastonj in franko.